

(כל הזכויות שמורות)

ישראל תחזור ותדרוש מארצות-הברית לספק לה נשק חדיש, כדוגמת התביעה שהושמעה בשעתו לאחר עיסקת הנשק הצ'כית-המצרית. דעת הממשלה היא, כי ארצות-הברית חייבת זאת לישראל, אחרי שסוריה ומצרים מוסיפות לקבל נשק סובייטי חדיש בכמויות ובאיכויות גדולות והולכות. ישראל תדרוש, כי נשק זה יימסר לה בתנאים נוחים, וכי ארצות-הברית תכיר בכך שאין ישראל יכולה להסתפק בנשק הנרכש על חשבונה, והמענק מאד על תקציב המדינה. צפה לשיחות בעניין זה בין שגרירות ישראל בארצות-הברית לבין משרד-החוץ האמריקאי.

ישראל תערוך בעתיד הקרוב ביותר חשבון כספי שיעריך את הנזקים אשר גרם לישראל החרם הכלכלי הערבי, ותגיש חשבון זה לידיעת ממשלת ארצות-הברית. מסרת החשבון היא לקדם את פני ההצעה האמריקאית החדשה, לפיה ייערך משאל בין הפליטים הערביים, שיקבע מי מהם מעוניין לשוב לאדמתו בישראל, ומי מוכן להתיישב במדינות ערב במקומות יישוב חדשים. לגבי אלה שירצו בשיבה לישראל, תהיה הבעיה פשוטה, וישראל תסרב לקבלם כל עוד לא קיים הסכם שלום בינה לבין מדינות ערב.

מסוכך יותר יהיה מצב הפליטים שיוודעו על רצונם להתיישב במדינות ערב אחרי שיקבלו מישראל פיצויים על רכושם. ארצות-הברית עלולה לדרוש במקרה זה מישראל לשלם את הפיצויים, ואף להכריחה לכך על-ידי ניכוי סכום הפי-

צויים מסכומי המענקים האמריקאיים לישראל. נוכח אפשרות כזאת, תטען ישראל כטענה נגדית, כי היא סבלה נזקים חמורים מהחרם הערבי, ואף תגיש הערכה כספית של נזקים אלה. ויעדה מיוחדת, שנתמנתה לכך במשרד-החוץ, כבר עוסקת בחישוב זה.

חברת נפט צרפתית תמ לא בישראל את החלל שתי שאיר אחריה חברת "של" בצאתה. חברה זאת תרכוש בתנאים נוחים את מתקני הזיקוק של "של" ותמשיך בהפעלתם ובהעסקת העובדים של "של". ייתכן כי עיסקה זאת תבוצע בשותפות עם חברת הדלק ה-ישראלית, שהיא חברה הסתדרותית.

ייתכן כי הציר התורכי יחזור לישראל, אחרי שנעדר מאן חודשים רבים. בשעתו נקרא הציר לחזור למולדתו, בתקווה שצעד זה יסייע לתורכיה להזק את קשריה עם מדינות ערב.

פעולת התפייסות מודי גשת תיערך בקרוב מצד מדי פא"י והממשלה כלפי מפלגת העבודה הבריתית. היחסים בין שתי המפלגות, שעברו ב-15 השנים האחרונות גילגולים רבים, הגיעו ל-עירעור גמור בימי מיבצע-סיני, שמפלגת העבודה הבריתית התנגדה לו בחריפות רבה. עתה הגיעה ממשלת ישראל להכרה, כי מוטב לנסות לחדש את יחסי הידידות ולהפיק מהם בעתיד את התועלת המדינית האפשרית. הממשלה סבורה, כי מפלגת העבודה הבריתית תהיה גם היא נוסה להתקרבות לישראל, על רקע הרעת היחסים בין ישראל לבין ממשלת בריטניה, שהלייבור נמצא באופוזיציה לה.

חוק בורות חובה בסיכסוכי עבודה — זאת עשויה להיות דרישתה הקרובה של מפא"י נוכח השביתה ההולכת ומסתבכת באתא. השרים הכלכליים של מפא"י, לוי אשכול ופנחס ספיר, העלו עוד לפני שנה את הרעיון להביא לכנסת חוק כזה, אשר יכשל למעשה את מוסד השביתה כאמצעי לניהול סיכסוכי עבודה ויקבע במקומו את החובה להביא כל סיכסוך-עבודה לבוררות של ועדות קביעות מראש, בהן ייוצגו ההסתדרות, התעשיינים ומשרד העבודה. הצעה זאת, אם תובא לכנסת, תתקל בהתנגדותן החריפה ביותר של אחדות העבודה, מפ"ם ומק"י, אך לעומת זאת היא תזכה לתמיכה לא רק של הדתיים והפרוגרסיבים, אלא גם של הציונים-הכלליים ושל חרות.

עיריית תל-אביב תותקף קשות בזמן הקרוב על-ידי האופוזיציה הפועלית. ההתקפה תבליט את הזנחת העירייה, בעיקר בשטח התברואה בירוקן, בשפת הים ובטיפול בשכונות. כמו-כן יעודדו בקרוב את נסיעות האוטובוסים בשעות המוקדמות של מוצאי שבת, כדי לבוא לכלל התנגשויות עם הדתיים.

צפויה התייקרות נוספת של החלב והחמאה. הממשלה תיכנע ללחצו של מרכז תנובה להעלות בכמה פרוטות לליטר את מחיר החלב הניגר, וכן יעלה מחיר החמאה בליירה על כל קילו. לעומת המחיר הרשמי של החודש הקודם, שהיה 500 פרוטה לחפיסה של 100 גרם והמחיר הרשמי החדש, שהוא 750 פרוטה לחפיסה, תעלה החפיסה בקרוב 650 פרוטה.

שיכונים לסופרים יקומו גם בירושלים ובתל-אביב, אחרי שמשרד-העבודה החליט לפתוח במפעל שיכון-לסופרים בערים אלה, כדוגמת המפעל החיפאי של אבא חושי, שהפך את הסופרים לתועמלנים למסורו.

העם גיבור השבוע

גיבור השבוע היה גבר מבאר-שבע, שעשה מעשה שלא יתואר. אמו העבירה לו מ-ארצות-הברית צייד בסך 400 דולאר, כמי תנה. האישה הלך לבנק, נתן הוראה להחזיר את הצייד לאמו.

האישה לא רצה במתנות. ממשלת ישראל הודיעה. היא הבינה מיד כי כאן טמונה סכנה גוראה לעצם קיום השלטון במדינה, משהו הרבה יותר חמור מכל איומי הרושעיו, עבד אל-נאצר והד"ר שייב גם יחד. כי במדינה החיה כולה על מתנות מארצות-הברית, האדם המסרב לקבל מתנה הוא בוגד במלכות. אם ידביק אחרים במחלתו הממי ארת, שוב אין לשער בכלל מה תהינה התוצאות מסמרות-השערות.

כלי היסוס נכנס המנגנון הגדול של המדינה לפעולה. האישה נקרא למסורה,

מנחם בגין עם ז'אק סוסטל *

נפתח נגדו תיק של חקירה פלילית. אמנם לא היה כל חשד שהאישה התכוון לעסוק בהברחה. אולם לפי חוקי ישראל, המתאימים בהחלט לרוח המדינה, עצם הסיור לקבל מתנה במטבע זר בכל צורה שהיא, הוא עבירה פלילית.

כה גדול היה האיום לקיום המדינה, עד שנעשה הכל לשמור את העניין המחרוז סוד. הוא יצא לאור העולם רק במקרה, כשנודע הדבר לעיתונאי חד-איוון. אולם גם אז נשמר שם העברין בסוד כמס. כל הידוע על הגיבור האלמוני הוא שהחלק הראשון של שמו הוא חיים בן — בתור שכזה ייכנס להיסטוריה של עם ישראל.

מעוטים בלי סוטימוטים

הידיעה היתה המחרידה ביותר מאז ליל-הוועה בכפר-קאסם. שני ילדים — ילדה בת 7 וילד בן 9, נהרגו על-ידי זה"ל באימוניו, ארכיקה גוססים נמצעו קשה. העתונים השתדלו לעבור על העניין ב-שתיקה. דבר לא הזכירו כלל. הארץ הזכירו בעמוד אחרון, בין תוכניות התזמורת לבין זיהום הירקון. על-המשמר הקריש לו תריסר שורות, ליד ידיעה אדירה על בעיות האש-ראי.

ייהוד הגלילה. בעיית ערב אל-סחעאד, כבר קטן של בדואים בקרבת עכו, אינה חדשה. לפני כשנתיים הכריז זה"ל על שטח הכפר כעל שטח סגור, למטרות אימונים,

* נראים בתמונה: הנג'רל לורן, ז'אן קרוזייה ופאטריס בראקאס.

דרש מיושביו הקבועים להסתלק. הערכים התנגדו. טענו נכבדיהם: כל הענין לא בא אלא לגרש את הערבים, כחלק מן התוכנית לייחד את הגליל.

גם באמצעים אחרים נעשה הכל כדי לסלק את כפרי הבדואים המפריעים למייהי ה-גליל. בדואים אלה יושבים על אדמתם מזה דורידורות, אולם הקרקע אינה רשומה על שםם. ההוכחה היחידה שלהם לזכותם היא רשימת משלמי-המיסים של המנדט, ש-אינה שלמה.

לפתע הוצאה תקנה מטעם ממשלת-ישראל כי רק לאותם הבדואים הישאר הזכות על אדמתם, אשר יוכלו להוכיח בעליל כי הם מחזיקים בה לפחות חמישים שנה. היה זה דבר שאינו ניתן, כמובן, לביצוע — ונפתח בחוכמה רבה הפתח לסילוק כל ה-בדואים האלה מאדמת אבותיהם.

שתי הוכחות. אולם הערבים, למודי נסיון אחיהם, גמרו א-מר שלא לנטוש את אדמתם בכל מחיר. גם כאשר קיבלו את אזהרת צה"ל, כי ייערכו אימונים באש חיה בשטח בו נמצא הכפר, וכי חיייהם בסכנה, לא זזו. השבוע היתה לבדואים של ערב אל-סחעאד הוכחה חדשה לקשרם אל הקרקע: שני קב-רים רעננים חפורים באדמה, בגודל של גחיות ילדים.

מפלגות בגדים גוונים

אין חחיה בלתי-נעימה יותר מאשר זו של אדם המתרחץ בים, מגלה בתורו לחוף שמישהו גנב את בגדיו. כך בדיק קרה השבוע לראשי תנועת-החרות. חפצי הערך הגנובים: 23 מחברי הועד למען ברית צרפתי-ישראל בצרפת.

התעד, מעין אגודת-משנה של תנועת-החרות בצרפת, עשה חיל בחודשים שלפני ואחרי מיבצע-סיני. נג'רלים, צירי-פרלמנט, שריב-לשעבר, עורכי-עתונים, בני הימין והשמאל המתון, הצטרפו אליו בהמוניהם. לבסוף החליטו אנשיה-חרות להביא את החברים המכובדים ביותר לישראל, כדי לחזק את תעמולתה לכינון ברית צבאית ומדינית רשמית בין שתי המדינות.

מסך המושי. אולם בדרך קרה משהו בלתי-נעימים. ממשלת ישראל הבינה שאינה יכולה לעכב את בוא המשלחת, שבראשה עומד ז'אק סוסטל, לשעבר מושל אלג'יריה, הכוח העולה בימין הצרפתי, וכיום אחד המדינאים החשובים ביותר בארצו. אך מצד שני הבינו אנשי-החצר של ביגני שבוא משלחת כזאת כאורחת תנועת-הח-רות, תספק תעמולה עצומה וחסרת תקדים למפלגה זו.

הפתרון היה גאוני ופשוט, ראוי למוחם עשיר-ההתחכמויות של בעליו. גולדה מאיר ושמעון פרס התראו עם אנשי המשלחת בספאריס, הומינו אותם כאורחי הממשלה. תנועת-החרות לא יכלה להתנגד. ואילו הסוליטיקאים הצרפתים עצמם לא יכלו להבדיל בין בן-גוריון ובגין, ששניהם רוצים את אותו הדבר ביחסים עם צרפת, לא העלו על דעתם שראש-משלה יתן לעניינים מפלגתיים להשפיע על ענין ה-קשור ביחסיהן.

כשירדו השבוע חברי המשלחת מן ה-מטוס, כבר היתה התוצאה ברורה. הממשלה אחזה בכל האמצעים כדי שהמשלחת לא תוכל לבוא בשום מגע עם שום אדם או חג שאינו רצוי לה, כולל אנשי תנועת-החרות עצמם. שום הודעה רשמית לא הוכנה לקראת בוא חברי המשלחת המפו-ארת, בעלי השמות המצללים. הם לא זכו אפילו למרסומת הרגילה, הניתנת למזכיר איגוד מקצועי בגאנה. שמעון (שמעון פר-סומת") פרס הכין להם מסיבה בתשעה באב.

הבעיה שעמדה השבוע בפני מנהיגי תנו-עת-החרות: איך לחדור מבעד למסך-המשי אל חבריהם ואוהדיהם.

מחתרת האיש הקטן מעיד

יד זריזה (ואלמונית) דאגה לכך כי לשעה היעודה יופיעו, כמו למיסקו, כל אותם העתונאים הידועים כחסידי הש. ב. לחיים (המשך בעמוד 10)

* דעותיו של סוסטל על עניני ישראל הובעו בדאיון שנתן בפאריס לעורך העולם הזה (העולם הזה 1013)